

ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΑΜΚΕ με αριθμό ΓΕΜΗ 155505801000

ΑΦΜ:996860547, ΔΟΥ: ΙΓ΄ ΑΘΗΝΩΝ

Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: energoimpampades@gmail.com,

info@energoimpampades.gr

Ιστοσελίδα: www.energoimpampades.gr

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2025

ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΟΣΟ ΠΟΤΕ, Η ΣΥΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Παρά την πρόσφατη αναθεώρηση του Οικογενειακού Δικαίου της χώρας μας μετά την ψήφιση του Ν 4800/2021 και την σαφή βελτίωση του Νομοθετικού και Νομολογιακού πλαισίου της χώρας μας, καθίσταται πλέον επιβεβλημένη και κατεπείγουσα η σύσταση Οικογενειακών Δικαστηρίων στην Ελλάδα. Αυτό θα είναι το επόμενο βήμα στην προσπάθεια που ολοκληρώθηκε το 2021, για την αποκατάσταση της ισότητας των γονέων και την εξυπηρέτηση του αληθούς συμφέροντος των τέκνων, αναφορικά με τα ζητήματα που ανακύπτουν εκ' του χωρισμού των γονέων και αφορούν σε αυτά (τα τέκνα). Τόσο το αίτημα για εδραίωση του κανόνα της από κοινού άσκησης της επιμέλειας των τέκνων, που ευτυχώς ολοκληρώθηκε το 2021, δια του Ν/ 4800/2021, όσο και το υπό εξέταση αίτημα για σύσταση Οικογενειακών Δικαστηρίων, είναι αμφότερα, χρόνια αιτήματα τα οποία πολλαπλώς έχουν εισαχθεί ως προτάσεις για συζήτηση, και νομοθετική παρέμβαση, όμως, έως και σήμερα, μόνον το πρώτο ολοκληρώθηκε. Αναντίρρητα, ο Νόμος 4800/2021, που καθιέρωσε το τεκμήριο της από κοινού άσκησης της επιμέλειας των τέκνων μετά τον χωρισμό των γονέων, ως την βέλτιστη, για το συμφέρον του τέκνου, επιλογή, ενίσχυσε σημαντικά την προσφυγή στην εξωδικαστική διευθέτηση των οικογενειακών διαφορών.

ΑΥΤΟΣ ΗΤΟ, ΚΑΙ Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ, ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ ΤΟΥ 2021, ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΒΑΘΜΟ, ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΠΛΗΡΩΘΕΙ. ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΜΕΝΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΣΕ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΚΑΘΙΣΤΑ ΑΥΤΟ, ΕΥΧΕΡΩΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΕΟ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΕΙ ΟΜΩΣ ΣΑΦΕΣ ΟΤΙ Η ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΦΕΘΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΗ ΠΡΟΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΝ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΗΡΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ

ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗ. Η ΑΛΛΑΓΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ (ΑΠΟ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΑΝΤΙΔΙΚΙΑΣ ΣΕ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ) ΠΟΥ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΒΑΘΜΟ ΕΛΑΒΕ ΗΔΗ ΧΩΡΑ, ΔΕΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΘΗΚΕ ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΩΣ ΔΙΑ ΜΑΓΕΙΑΣ ΑΛΛΑΞΑΝ ΣΤΑΣΗ, ΑΛΛΑ ΕΠΕΙΔΗ ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΠΛΕΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ, ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΙΣΧΥΟΣ ΒΛΑΠΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΚΝΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΙΚΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ.

Η εξωδικαστική κουλτούρα γεννήθηκε, επειδή άλλαξε δραστικά η Νομολογία. Υφίστανται πλέον δικαστικές αποφάσεις συνεπιμέλειας με εναλλασσόμενη διαμονή τέκνων ηλικίας κάτω των δύο ετών, παιδιών με μαθησιακές ή άλλες δυσκολίες, κωφών τέκνων, ακόμη και γονέων που διαβιούν σε διαφορετικές χώρες. Επίσης, έχουν εκδοθεί αποφάσεις που δεν επιτρέπουν πλέον, ελαφρά τη καρδία, μετοικήσεις γονέων εκτός πόλης ή χώρας διαμονής των τέκνων, προτεραιοποιώντας το αληθές συμφέρον των τελευταίων, όπως διαβιούν και συναντρέφονται, από αμφοτέρους τους γονείς τους. Η εξισορρόπηση των γονέων και η ισότιμη πλέον αντιμετώπισή τους από το Δικαστικό σώμα (παρά τις Νομολογιακές κατά καιρούς αρρυθμίες) έχουν δημιουργήσει επί της ουσίας μια νέα κουλτούρα εξωδικαστικής διευθέτησης και αποφυγής της προσφυγής στο Δικαστήριο. Η τελευταία, είναι βέβαιον ότι επιδεινώνει τις σχέσεις των αντιμαχούντων γονέων, τους ωθεί σε ιδιοτελείς και προσχηματικές μεθοδεύσεις, και εν τέλει, βλάπτει ευθέως τον ψυχισμό των τέκνων.

Η νέα Νομοθεσία και Νομολογία βέβαια δεν εισήχθη στην χώρα δίχως παρενέργειες. Κάποιοι γονείς (ιδίως κάποιες μητέρες) ερμήνευσαν και αντιλήφθηκαν εσφαλμένα το νέο νομοθετικό καθεστώς ως «απώλεια κεκτημένου». Μια πλήρως αναχρονιστική αντίληψη, που ουδόλως εξυπηρετεί το συμφέρον των τέκνων παρά δικαιολογείται μονάχα από εσφαλμένες, παλαιωμένες και άνευ επιστημονικού ερείσματος στερεοτυπικές αντιλήψεις περί προτεραιότητας του ενός γονέα, στην ανατροφή των τέκνων. Το κεκτημένο αυτό δεν υφίσταται πλέον, ούτε και πρέπει να υφίσταται στην σύγχρονη Ελλάδα. Τα τέκνα έχουν ακριβώς την ίδια ανάγκη και τους δύο γονείς. Έκαστος εξ'αυτών προσφέρει διαφορετικά τμήματα ενός απόλυτα αναγκαίου «κύκλου» που πρέπει κάθε παιδί να απολαμβάνει. Εξαιτίας της μεταστροφής της νομολογίας, μετά την Νομοθετική αλλαγή, δυστυχώς κορυφώθηκαν την τελευταία τετραετία, τόσο οι ψευδείς καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία που υπερφόρτωσαν τα πινάκια των ποινικών δικαστηρίων, όσο και οι πρακτικές διάρρηξης της σχέσης του ενός γονέα (συνηθέστερα του πατέρα) από τα τέκνα του, εξαιτίας απαράδεκτων γονεικά μεθοδεύσεων του έτερου, (συνηθέστερα της μητέρας).

Παρά την αναντίρρητη όπως προαναφέρθηκε βελτίωση της Ελληνική Νομοθεσίας και Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων, οι πρακτικές διάρρηξης της σχέσης του ενός γονέα από τα τέκνα του, εξαιτίας μεθοδεύσεων του έτερου, δυστυχώς μένουν, έως και σήμερα, δίχως ουσιαστική θεραπεία. Αναμένεται λόγικα οι μεθοδεύσεις αυτές να αυξηθούν, ιδίως μετά την Δικαστική παγίωση πλέον, της από κοινού άσκησης της επιμέλειας των τέκνων από αμφοτέρους τους γονείς τους μετά τον χωρισμό, ως κάτι σύνηθες, και φυσιολογικό. Εξ' αυτού του λόγου κυρίως, η σύσταση Οικογενειακού Δικαστηρίου, και στο οποίο ο Δικαστής θα πλαισιώνεται εξαρχής από ειδικό ψυχικής υγείας τέκνων και ο οποίος θα τον συνεπικουρεί, καθίσταται όχι απλώς επιτακτική, αλλά επιβεβλημένη. Μόνον με αυτόν τον τρόπο, θα μπορούν να διαννωστούν εξαρχής οι μεθοδεύσεις αυτές, που συνιστούν κακή άσκηση της επιμέλειας, και να παυθούν εν τη γενέσει

τους. Μόνον με αυτό τον τρόπο, θα μπορεί ο Δικαστής, να έχει μια αρχική και επιστημονική εκτίμηση για την γονεϊκή ποιότητα και στάση αμφότερων των γονέων, ώστε να βοηθηθεί στην κρίση του. Είναι εξαιρετικά σημαντικό η κρίση αυτή να υφίσταται εξαρχής και να ακολουθεί την μετέπειτα εξέλιξη της υποθέσεως. Ο ειδικός αυτός, θα πρέπει να εξηγεί στους γονείς, με παράθεση επιστημονικών δεδομένων, τις καταστροφικές συνέπειες, στον ψυχισμό των τέκνων, της διαχρονικής αντιδικίας των γονέων. Αυτό αναμένεται, σε συνδυασμό με την μεταστροφή της Νομολογίας και την κατάρρευση του κανόνα της αυτόματης ανάθεσης της αποκλειστικής επιμέλειας στην μητέρα, στις περισσότερες περιπτώσεις να λειτουργήσει ευεργετικά, υπέρ της επιλογής, της εξωδικαστικής συνολικής, και ταχείας διευθέτησης.

Ας θυμηθούμε όμως συνοπτικά μερικά ουσιώδη σημεία του Ν. 4800/2021

Από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

A) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο, η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά, και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου, όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου, με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση, γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου, που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.

Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.

B) Άρθρο 14

Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, **β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,**

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». **Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.**

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:

Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.

Θα πρέπει οπωσδήποτε, ο ειδικός ψυχικής υγείας, να βρίσκεται στο πλευρό, και του Δικαστού των ασφαλιστικών μέτρων.

Σε επίπεδο οριστικής απόφασης, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση - συζήτηση - έκδοση προδικαστικής απόφασης - διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα - συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση απόφασης). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου. Πρόσφατη αναφορά εμπειρότατης Εφέτου στο Εφετείο Αθηνών υπογράμμισε την αναγκαιότητα διενέργειας της πραγματογνωμοσύνης «στην αρχή», και όχι «στο τέλος» της διαδικασίας. Όταν λοιπόν το ίδιο το Δικαστικό σώμα έχει εντοπίσει τις ελλείψεις του συστήματος, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δεν μπορεί να κωφεύει, αλλά πρέπει να δράσει, ΑΜΕΣΑ.

Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων, είναι επίσης σαφές, ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες» διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ' ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψει όμως σύνδεσης του Δικαστού, με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν αρκετές φορές το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.

Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους, δημιούργησε, και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής, σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας, οι οποίοι, πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα, ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών, και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. **Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει, μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο, πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα λαμβάνονται υπόψιν, μόνο εφόσον έχουν συναίνεση στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα. Βέβαια, σε κάθε διαδικασία το κράτος, θα πρέπει να μεριμνήσει για την**

αμεροληψία των εκάστοτε ειδικών και να προβλέπει την δυνατότητα αντικατάστασής τους (σε περίπτωση που προκύπτουν εξόφθαλμά, στοιχεία μεροληπτικής αντιμετώπισης)

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ:

Η σύνδεση του Δικαστού σταθερά, άμεσα και αμερόληπτα, με ειδικό ψυχικής υγείας που θα τον επιβοηθά στο έργο του, είναι το επόμενο ουσιαστικό βήμα προς την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού και εξευρωπαϊσμού του Οικογενειακού Δικαίου της χώρας. Έως και σήμερα και παρότι το εν λόγω αίτημα, καθίσταται πλέον χρόνιο, δεν έχει βρει της απαιτούμενης προσοχής από την Πολιτεία.

Η Α.Μ.Κ.Ε. «Ενεργοί Μπαμπάδες για τα δικαιώματα του παιδιού» με διαχρονική και αποδεδειγμένη παρουσία και αγώνες στην διασφάλιση του αυτονόητου αλλά και στην βελτίωση του Οικογενειακού Δικαίου της χώρας, δηλώνουμε το παρόν και ζητούμε όπως το κράτος μας συμπεριλάβει σε κάθε φορέα και διαδικασία προς υλοποίηση της απολύτου αναγκαίας αυτής, και καθοριστικής για την εξυγίανση της Ελληνικής κοινωνίας, νομοθέτηση.

Με εκτίμηση,

Για την Α.Μ.Κ.Ε. «Ενεργοί Μπαμπάδες για τα Δικαιώματα του Παιδιού»

Ο νομικός εκπρόσωπος

Δημήτριος Β. Δουλιώτης
Δικηγόρος Αθηνών,
Ραβινέ 17 Κολωνάκι
210-3627672 / 6947155182
dimitris@douliotis-law.com

Dimitrios V. Douliotis
Solicitor Advocate
17 Ravine street
Athens Greece
Tel: 0030-2103627672 / 6947155182

